

25 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2018

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΕ' (ΙΓ' ΛΟΥΚΑ)

† Απόδοσις τῶν Εἰσοδίων, Αἰκατερίνης τῆς μεγαλομάρτυρος
(†313)· Μερκουρίου μεγαλομάρτυρος (†250).

Ἦχος α'. Ἐωθινὸν δ'.

(Τυπικὸν 25ης Νοεμβρίου §§17-19)

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φα νεν η μιν $\frac{4}{9}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου $\frac{4}{9}$

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φα νεν η μιν $\frac{4}{9}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου $\frac{4}{9}$

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Τ ου λι θου σφρα γι σθεν τος υ πο των Ι ου δαι ων και

στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω μα $\frac{4}{9}$

α νε εστης τρι η με ρος Σω τη ρω δω ρου με νος τω κο

σμωτηνζωην δι α του το αι δυ να α μειςτωνουρα νων
 ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα δο ο ξα τη α να στα σει
 σου Χρι στε δο ο ξα τη βα σι λει α σου δο ξα τη οι κο
 νο μι α σου μο νε φι λα αν θρωω πε

Δόξα. Τῆς Ἁγίας.

Τὸν συνάναρχον Λόγον. Ἦχος Κε ρ

Την πα νευ φη μον νυμ φην Χρι στς υ μνη σω μεν
 κα τε ρι ναν την θει αν και πο λι ς χον Σι να την
 βο η θειαν η μων και αν τι λη ψιν ο τι ε φη
 μω σε λαμ πρως τς κομ ψς των α σε βων τς Πνευ μα τος τη μα
 χαι ρα και νυν ως Μαρ τυς στε φθει ει σα αι τει ται πα
 α σι το με γα ε λε ε ος

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου, ἀπολυτίκιον, ἦχος Δι

Σ η με ρον της ευ δο κι ας Θε ς το προ οι μι ον
 και της των αν θρω πων σω τη ρι ας η προ κη ρυ ξις εν
 να ω τς Θε ς τρα νως η Πα ρ θε νος δεικ νυ ται και τον
 Χρι ζον τοις πα σι προ κα τα γγε λε ται αυ τη και η μεις

με γα λο φωνωσβο η σω μεν ^Δ και ρετησοι κο νο μι ας
τς Κτι στς η εκ πλη ρω ^χ σι ι ις ^Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Κε - ς

Τον τα φον σου Σω τηρ ζρα τι ω ται τη ρεν τες ^υ νε κροι
τη ασ τρα πη του ο φθε ντος Αγ γε λθ ^υ ε γε νο
ντο κη ρυ υτ το ντος Γυ ναι ξι την α να α
στα σιν ^υ Σε δο ξα α ζο μεν τον της φθο ρας κα θαι ρε την
^υ σοι προ σπι ι πτο μεν τω α να στα ντι εκ τα φθ και μο
νω Θε ω η μων ^υ

Δόξα.

Σταυ ρω προ ση λω θεις ε κου σι ως οι κτι ρο μον ^υ εν μνη
μα τι τε θεις ως θνη τος ζω ο δο τα ^υ το κρα
τος συ νε ε τρι ψας δυ να τε τω θα να α τω
σου ^υ σε γαρ ε ε φρι ξαν οι πυ λω ροι οι του Α δου ^υ συ

συν η η γει ρας τς απ αι ω νος θα νον τας ως μο νος
φι λαν θρω πος

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Τὸν Τάφον σου Σωτήρ. Ἦχος $\frac{4}{9}$ Κε ϑ

Δι και ων ο καρ πος Ι ω α κειμ και της Αν ης
προ σφε ρε ται θε ω Ι ε ρω εν α γι ω σα ρ
κι νη η πι α α ζα σα η τρο φος τη ης ζω η ης η
μων ην ευ λο ο γη σεν ο ι ε ρος Ζα χα ρι ας
ταυ την α α παν τες ως τς Κυ ρι ο Μη τε ρα πι
στωσ μα κα ρι σω μεν

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Γυ ναι κες προς το μνημα πα ρε γε νον το ορ θρι αι και
αγ γε λι κην ο πτα σι αν θε α σα α μεναι ε τρε μον
ο τα φος ε ξη στρα πτε ζω ην το θα αυ μα κα τε
πληττεν αυ τας δι α του το α πελ θου σαι τοις μα θη ταις
ε κη ρυ ττον την ε γε ρ σιν τον Α δην ε σκυ λευ σε Χρι στος

ως μόνος κραταίος και δύνατος και φθάρεντας συνη
γειρε πάντας τον της κατάκρισεως φόβον λύσας δύνα
μει Σταυρου

Δόξα.

Ετω Σταυρω προσηλωθεις η ζωη των απάντων
και εν νεκροίς λογισθεις ο αθάνατος Κύριος
στης τριημέρου Σωτηρ και η γειρας Αδαμ εκ της φθο
ρας δια του ταιδύναμει των ουρανών εβο
ών σοι ζωοδοτα δοξα τοις σοις παθήμασι Χρι
στε δοξα τη Αναστασει σου δοξα τη συγκατα
βασει σου μο νεφι λα ανθρωω πε

Και νυν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Δι Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Προσληψε ωως Αγνηκαθηγιασθηστωθε
ω και τεχθεισα εεπιγησ δωρον προσηχθησ νυν αυ
τω απο πληρσ πατρων επαγγελιιαν
τωθειωδε Ναωθειος οοντως ναος εκβρε

φης κα α θα ρως με τα λαμ πα αδωνφαιδρων α να τε
 θει σα ωφθηςδο χει ει ει ον τε α προ σι τε και θει ει
 ς Φω το ος με γα α λη ο ο ον τως η προ ο ο
 δο ο ος ομο νη Θε ο νυμ φε και Α ει πα α α
 α αρ θε νε

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος π̣η̣ Κε ρ

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο ο
 ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σ
Των α γγελωνο δη η η μος κα τε πλα γη ο
 ρω ων σε εν νε ε κροι οις λο γι σθε ε ε ε ντα
 τε θα να τε δε Σω ω ω τερ την ι σχυνκα θε λο ο
 ον τα και συν ε ε αυ τω ω τον Α δαμ ε γει
 ρα ντα και εξ α δε παν τας ε λευ θε ρω ω
 σαν τα

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο ο
 ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σ

Τι τα μύρα συ μπα θως τοις δα ακου σι ²² ω ω μα α
θη τρι αι κιο να α α α τε ⁹ ο α στρα πτων εν
τω τα φω Α αγγε λος ²² προ σε φθε εγ γε ε το ταις μυ
ρο φο ο ο ο ροις ⁹ ι δε τε ε υ μεις τον τα α φον
και η σθη τε ⁹ ο Σω τηρ γαρ ε ξα νε ε ε
στη τϷ μνη η μα τος ⁹

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ²² δι δα ξο ο ο
ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σϷ ⁹

Λι ι α αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε εδ ρα μον ²²
προστο μνη η μα α σϷ θρη νο λο γϷ Ϸ Ϸ Ϸ σαι ⁹ αλλ ε
πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει ει ει ει πε ²²
θη νϷ ο ο και ρο ος πε επ αυ ται μη κλαι ε
τε ⁹ την α να στα σιν δε α πο στο λοις ει ει πα
τε ⁹

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ²² δι δα ξο ο ο
ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σϷ ⁹

Mυροφοροί γυναιαί αι κες με τα μωρων

ελθούσαι²² προς το μνηημα σου Σωωωω

τερ⁹ ενηχών το αγγεεε λθ προς αυτας φθεγγο

μεεεε²² νθ τι με τα αα νε κρων τον ζωων τα

λογιζεσθε⁹ ως Θεος γαρ εξα νεεε

στητη μνηηματος⁹

Δοξα Πατριι και Υιωω και αι Αγιω

Πνευματι⁹

Προσκυνεμεν Πατεεερα και τον τητη Υι

οοοον τε²² και αιτωω Ααγιον Πνεεεεμα

⁹την Αγιαν Τριαααδα εν μι ατη σου σιι

ιι²² α συν τοις Σεεερα φιιμ κρααζοντες το

Ααγιος Αγιος⁹ Αγιος ει Κυ

υριε⁹

Και νυ υυν και αι και εις της αιωωω

ωνααατων αιωωνων α μην⁹

Z ω ο δο την τε κϛ ϝ ϝ σα τον Α δαμ α μαρ
 τι ι ι ι ι ας²² ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ θε ε ε ε νε
^u χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι λυ πης πα ρε ε
 ε εσ χες²² ρευ σαν τα α α ζω η ης ι ι θυ νε προς
 ταυ την δε^u ο εκ σα σαρ κω θει εις Θε ος και
 α αν θρω πος^u

A λλη λϛ ι α Α λλη λϛ ϝ ι α²² Α λλη λϛ
 ι α α δοο ξα σοι ο Θε ος^u

Τὸ τρίτον.

A λλη λϛ ι α Α λλη λϛ ϝ ι α²² Α λλη λϛ
 ι ι α α δοο ξα σοι ο Θε^χ ο ο ο ο ος^u

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος α'.

Ἦ τοῦ ληστοῦ μετάνοια, τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν, ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν· ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

ᾠχος 4 Πα ρ

Ἀντίφωνον Α

Ε ν τῶ θλι βε σθαι με ει σα κου σον μου των ο δυ
νω ων Κυ ρι ε σοι κρα ζω π ₉

Τ οισ ε ρη μι κοις α παυστος ο θει ος πο θος εγ γι
νε ται Δ ₂ κοσμου ου σι του μα ται αι ου εκ το ος π ₉

χ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι Δ ₂ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην Δ ₂

Α γι ω Πνευμα τι τι μη και δο ξα ωσ περ Πα τρι
πρε πει α μα και Υι ω π ₉ δι α του το α σω μεν τη τρι
α δι μο νο κρα το ρι α π ₉

Ἀντίφωνον Β'

Ε ις τα ο ρη των σων υ ψω σας με νο μων Δ ₂ α ρε ταις
εκ λαμπρυννον ο Θε ος ι να υ μνω σε π ₉

Δ ε ξι α σου χει ρι λα βων συ Λο γε φυ λα ξον με
φρουρησον Δ ₂ μη πυρ με φλε ε ξη της α μαρ τι ας π ₉

Δ ο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα η κτι σις καινου ργει ται
πα λιν δρο μου σα εις το πρω ω τον ι σο σθε νε ες
γαρ ε στι Πατρι και Λο γω

Ἀντίφωνον Γ'

Ε πι τοις ει ρη κο σι μοι ο δευ σω μεν εις τας αυ
λα ας του Κυ ρι ι ου ευ φρα νθη μου το πνευ μα συ γχαι
ρει η καρ δι α

Ε πι οι κον Δα βιδ φο βοσ με γας ε κει γαρ
θρο νων εκ τε θεν των κρι θη η σον ται α πασαι αι φυ
λαι της γης και γλω σσαι

Δ ο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι τι μην προ σκυ νησιν δο ξαν και
 κρα τος ^Δως Πα τρι τε α ξι ον και τω Υι ω ω δει προ σφε ρειν
 μο νας γα ρε στιν η Τρι ας τη φυ υ σει αλλ ου προ σω
 ποις ^π₉

Τὸ Προκείμενον.

N υν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος ^Δθη σομαι εν
 σω τη ρι ω πα ρησι α σομαι εν αυ τω ^Δ
 Στίχος α'. Σῶσόν με Κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος, ὅτι ὠλιγώθησαν
 αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἰῶν τῶν ἀνθρώπων.

N υν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος ^Δθη σομαι εν
 σω τη ρι ω πα ρησι α σομαι εν αυ τω ^Δ
 Στίχος β'. Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγνά, ἀργύριον πεπτρωμένον,
 δοκίμιον τῆ γῆ, κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.

N υν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος ^Δθη σομαι εν Σω
 τη ρι ω πα ρησι α α σομαι εν αυ τω ω ω ω ^π₉
 * * *

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

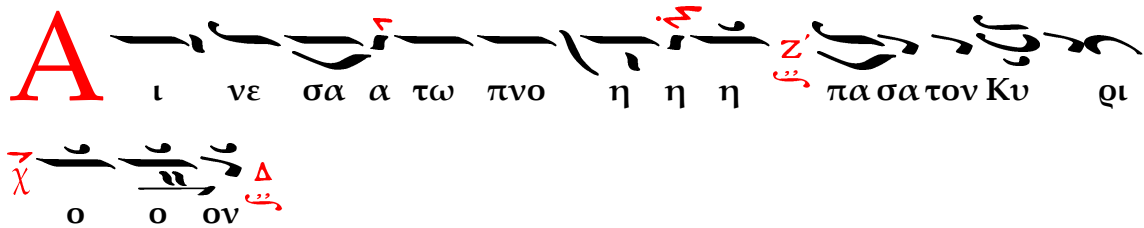
Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^ε

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Δ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κδ' 1-12).

Τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων ὄρθρου βαθέος ἦλθον γυναῖκες ἐπὶ τὸ μνημα φέρουσαι ἃ ἠτοίμασαν ἀρώματα, καὶ τινες σὺν αὐταῖς. Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου, καὶ εἰσελθοῦσαι οὐχ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτάς περὶ τούτου καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις. Ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν εἶπον πρὸς αὐτάς· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; Οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη· μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, λέγων ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν καὶ σταυρωθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ, καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἑνδεκα καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία Ἰακώβου καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἱ ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα. Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίστουν αὐταῖς. Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Αναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν' ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (+1889)

Χ Δ

Ελε η μου ελε η στον με ο Θε ος κα τα
το με γα ελε ος σθ και κα τα το πλη θος των οικτι
μων σθ ε ξα λειποντο α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι ας
μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γινωσκω και η
α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν τος

Σοι μονω η ημαρτον και το πο νη ρον ε νω
πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω θης εν
τοις λογοις σθ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

I δὲ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνέληφθην ^Δ καὶ ἐν ἀ
μαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μητέρα ^ε

I δού γὰρ ἀληθεύαν ἡ γὰ ἀπήσας ^Δ τὰ ἀδη
λα καὶ τὰ κρυφία τῆς σοφίας σέ εἰδηλώσασμοι ^ε

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως. ^χ ^ε

I δὲ γὰρ ἀληθεύαν ἡ γὰ ἀπήσας ^Δ τὰ ἀδη
λα καὶ τὰ κρυφία τῆς σοφίας σέ εἰδηλώσασμοι ^ε
οἱ οἱ ^Δ

Ὁ α' χορός.

E ἰς πολλὰ ἐέτη δεσποῦσα ^Δ ^χ ^Δ

P ἀντίεμισσω καὶ καθάρισομαι ^ε
πλυνεῖς με καὶ ὑπερχίονα λευκανθήσομαι ^ε

A κούτι μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύ
νην ἀγαλλιάσονται ὅστε ἀτεταπείνωμένα ^ε

A πο σρεψον το προσωπον σε α πο των α μαρ

τι ων μη και πασαστας α νο μι ας μη ε ξα λειψον

K αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε ος

και πνευμα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κατοις μη

M η α πορ ρι ψης με α πο τσ προσω πσ σ και το

Πνευμα σ το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε μη

A πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σωτη ρι ου

σ και πνευμα τι η γε μο νι κω στη ρι ζον με

Δ ι δα ξω α νο μουσ τας ο δς σ και α σε βεις

ε πι σε ε πιστρεψσι

P υσαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της

σωτη ρι ι ας μη α γαλ λι α σε ται η γλωσ σα μη την δι

και ο συνην σ

K υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το στο

μα μη α να γ γε λει την αι νεσιν σ

O τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν ο

λο καυ τω ματα ουκ ευ δο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σστην

Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρσ σα

λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ νησα

να φο ραν και ο λο καυ τω ματα

Τ ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον σσ

μο οσ χς και ε λε ησον με ο Θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ταιστων Α πο στο ολων πρε σβει αις ε λε η μον

ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην Ταισ της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε η μον

ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων ε γ κλη μα των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μ

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φε κα θως προ

ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον ζω ην και

με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρισμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἀργὸν μέλος.

Ἦχος Δι-Θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταις των Α πο στο λων προ ε

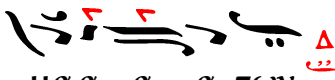
σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε ξα

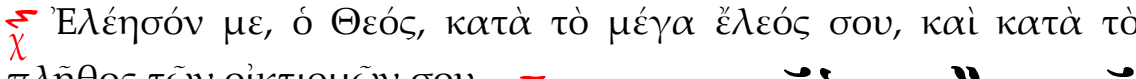
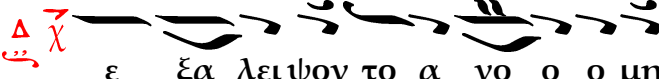
α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε μω ω

ων ε ε γ κλη μα α α των

K αι νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι ω

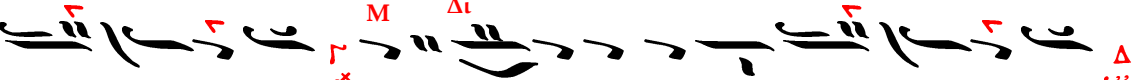
νων α α μη η η η ταις της Θε ο το κς προ ε σβει ει ει

 αἰς ε ε ε ε λε ε η η η μον ε ξα α α λει

 ψο ο οντα πλη η η θη των ε ε μω ω ων ε ε γ κλη

 μα α α των

 Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

 ε ξα λειψον το α νο ο ο μη

 μα α μη

A να στας ο Ι η σης α πο τς τα α

 α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει πεν

 ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι ον ζω ω ην

 και με ε γα ε ε λε ε ε ο ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
 οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν, ὁ α' τῆς ἑορτῆς ἄνευ εἰρμῶν,
 καὶ ὁ τῆς ἁγίας.

Ὡιδῆ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ, θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύϊ δεδόξασται· αὕτη
 γὰρ Ἀθάνατε, ὡς πανσθενῆς ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς
 Ἰσραηλίταις, ὄδον βυθοῦ καινουργήσασα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χοός, θεουργικῶς κατ' ἀρχὰς διαπλάσας
 με, χεῖρας διεπέτας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἐκ γῆς ἀνακαλούμενος, τὸ
 φθαρέν μου σῶμα, ὃ ἐκ Παρθένου προσείληφας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νέκρωσιν ὑπέστη δι' ἐμέ, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ θανάτῳ προδίδωσιν,
ὁ ἐμπνεύσει θεία ψυχὴν μοι ἐνθείς· καὶ λύσας αἰωνίων δεσμῶν,
καὶ συναναστήσας, τῇ ἀφθαρσίᾳ ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος Πηγὴ· χαῖρε ἡ κλιμαξ καὶ πύλη οὐράνιος·
χαῖρε ἡ λυχνία καὶ στάμνος χρυσῆ, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν
Ζωοδότην, Χριστὸν τῷ κόσμῳ κηύσασα.

Κανὼν τῆς ἐορτῆς πρώτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Σὺ τὴν χάριν, Δέσποινα, τῷ λόγῳ δίδου.

Ποίημα κυρίου Γεωργίου.

Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σοφίας πανάχραντε, σὲ θησαυρὸν ἐπιστάμενοι, καὶ χάριτος
βρούσαν, πηγὴν ἀέναον, τὰς τῆς γνώσεως, αἰτουμέν σε
ράνιδας, ἐπόμβρησον Δέσποινα, τοῦ ἀνυμνεῖν σε ἀεί.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπέρτερος Πάναγνε, τῶν οὐρανῶν χρηματίσασα, ναὸς καὶ
παλάτιον, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, ἀνατίθεσαι, αὐτῷ ἐτοιμασθῆναι,
εἰς θείαν κατοίκησιν, τῆς παρουσίας αὐτοῦ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ φῶς ἀνατείλασα, ἡ Θεοτόκος τῆς χάριτος, πάντας
κατελάμπρυνε, καὶ συνηγάγετο, τὴν ὑπέρλαμπρον, αὐτῆς
κατακοσμησαι, πανήγυριν ἄσμασι δεῦτε συνδράμωμεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ πύλη ἡ ἔνδοξος, ἡ λογισμοῖς ἀδιόδευτος, τὰς πύλας διάρασα,
τὰς τοῦ ναοῦ τοῦ Θεοῦ, νῦν προτρέπεται, ἡμᾶς συνεισελθόντας,
τὰ θεία θαυμάσια, κατατροφῆσαι αὐτῆς.

Καὶ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Αἰκατερίναν τὴν παναοίδιμον ἄσμασι μέλπω.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αἰκατερίνης τῆς πανσόφου Μάρτυρος, ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, τὸ
ζοφερὸν ὄμμα, τῆς ψυχῆς μου φώτισον, αἴγλην διδούς μοι
Δέσποτα, τῆς σῆς φωτοχυσίας, τῶν ψυχοφθόρων πταισμάτων
μου, πᾶσαν τὴν ἀχλὺν ἀφανίζουσας.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰθυνομένη τοῦ Δεσπότη πάνσοφε, θείοις προστάγμασι, καὶ τῷ αὐτοῦ πόθῳ, φλεγόμενη ἔδραμες, πρὸς τοὺς ἀγῶνας σπεύδουσα, καὶ τυράννων τὰς φρένας, Αἰκατερίνα κατέπληξας, λόγῳ καὶ σοφίᾳ καὶ χάριτι.

Δόξα.

Κυβερνωμένη τῇ παλάμῃ ἔνδοξε, τῇ κραταιᾷ τοῦ Χριστοῦ, εἰδωλικὴν ζάλην, Μάρτυς ὑπεξέφυγες, ἀβρόχως ὑπερπλέουσα, τοῦ Σταυροῦ τῷ ἰστίῳ, καὶ θείοις αὔραις τοῦ Πνεύματος, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλπουσα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸ Θεοτόκον σε κηρύττειν Ἄχραντε, πάσης αἰρέσεως, ἀποτροπὴν φέρει· σάρκα γὰρ γενόμενον, ἀναλλοιώτως ἔτεκες, τὸν ἐπέκεινα πάσης, Θεοκυῆτορ τῆς κτίσεως, Λόγον τοῦ Θεοῦ τὸν ἀΐδιον.

ᾠδὴ γ´. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος α´. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περιζωσὸν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοι. Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸς μου ὑπάρχων Ἀγαθέ, πεσόντα κατωκτείρησας, καὶ καταβῆναι πρὸς με ηὐδόκησας, ἀνύψωσάς με διὰ σταυρώσεως, τοῦ βοᾶν σοι. Ἅγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ζωὴ ἐνυπόστατος Χριστέ, ὑπάρχων καὶ φθαρέντα με, ὡς συμπαθῆς Θεὸς ἐνδυσάμενος, εἰς χοῦν θανάτου καταβάς Δέσποτα, τὸ θνητὸν διέρρηξας, καὶ νεκροὺς τριήμερος, ἀναστὰς ἀφθαρσίαν ἠμφίασας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθένε διὰ Πνεύματος, τοῦ παναγίου ἔμεινας ἀφλεκτος· ἐπεὶ σε βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσῆ, φλεγόμενη ἄκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄστεκτον.

Τῆς ἑορτῆς. ᾠχος δ´. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νυμφοστόλος σήμερον ἐδείχθη, τερπνὸς τῆς Παρθένου ὁ ναὸς,

καὶ θάλαμος δεχόμενος, τὴν ἔμψυχον παστάδα Θεοῦ, τὴν καθαρὰν καὶ ἄμωμον, καὶ λαμπροτέραν πάσης κτίσεως.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δαυῖδ προεξάρχων τῆς χορείας, σκιρτᾶ καὶ χορεύει σὺν ἡμῖν, καὶ Βασιλίδα κράζει σε, πεποικιλμένην ἄχραντε, παρισταμένην πάνταγνε, ἐν τῷ ναῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐξ ἧς ἡ παράβασις προῆλθεν, ἡ πάλαι τῷ γένει τῶν βροτῶν, ἐκ ταύτης ἡ ἀνόρθωσις, καὶ ἀφθαρσία ἦνθησεν, ἡ Θεοτόκος σήμερον, προσαγομένη ἐν τῷ οἴκῳ Θεοῦ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σκιρτῶσιν Ἀγγέλων στρατηγίαι, καὶ πάντων ἀνθρώπων ἡ πληθύς, καὶ πρὸ προσώπου Πάναγνε, προτρέχουσί σου σήμερον, λαμπαδηφόροι κράζουσαι, τὰ μεγαλεῖά σου ἐν οἴκῳ Θεοῦ.

Καὶ τῆς Ἀγίας.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐθελουσίαις σου ῥοπαῖς, ἐχώρησας πρὸς τὸ πάθος, τὸ ἐκούσιον Χριστοῦ μιμουμένη· καὶ νικήσασα λαμπρῶς, τὸν σκότους κοσμοκράτορα, στεφανηφόρος ὤφθης, Αἰκατερίνα θεόληπτε.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥωμαλέοτητι φρενῶν, διήλεγξας τοὺς τυράννους, ἀθεΐας ἐν βυθῷ κυλισθέντας, ῥητορεύουσα σαφῶς, θεογνωσίας δόγματα, θεία σοφία Μάρτυς, λαμπρυνόμενη πανεύφημε.

Δόξα.

Ἴσοθεΐαν τοῖς ὡσί, τῆς Εὐας ὁ ψιθυρίσας, ὑπὸ Κόρης ἀπαλῆς νῦν πατεῖται· τῷ γὰρ ὄπλῳ τοῦ Σταυροῦ, περιφραχθεῖσα ἤσχυενεν, Αἰκατερίνα Μάρτυς, ἄμετρα τοῦτον καυχώμενον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, τῆς ἐκ σοῦ φανερωθείσης τῷ κόσμῳ, διανάστησον οὐλάς, καὶ τύπους ἐξαλείφουσα, τῆς ἀμαρτίας μόνη, Θεογεννήτορ Πανάμωμε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἐορτῆς.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ καθαρῶτατος ναὸς τοῦ Σωτῆρος, ἡ πολυτίμητος παστὰς καὶ Παρθένος, τὸ ἱερόν θησαύρισμα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, σήμερον εἰσάγεται, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, τὴν χάριν συνεισάγουσα, τὴν ἐν Πνεύματι Θείῳ ἦν ἀνυμνοῦσιν Ἄγγελοι Θεοῦ· αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἀπορρήτων τοῦ Θεοῦ καὶ θείων μυστηρίων ὁρῶν ἐν τῇ Παρθένῳ τὴν χάριν δηλουμένην, καὶ πληρουμένην ἐμφανῶς, χαίρω, καὶ τὸν τρόπον ἐννοεῖν ἀμηχανῶ τὸν ξένον καὶ ἀπόρρητον· πῶς ἐκλελεγμένη ἢ ἄχραντος μόνη ἀνεδείχθη ὑπὲρ ἅπασαν τὴν κτίσιν, τὴν ὁρατὴν καὶ τὴν νοουμένην. Διό, ἀνευφημεῖν βουλόμενος ταύτην, καταπλήττομαι σφοδρῶς νοῦν τε καὶ λόγον· ὅμως δὲ τολμῶν, κηρύττω καὶ μεγαλύνω· Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

Ἐκ τοῦ Μηναίου. Κάθισμα. Τῆς Ἁγίας.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν σοφίαν τὴν ὄντως ἐξ Οὐρανοῦ, διὰ στόματος Μάρτυς τοῦ Μιχαήλ, λαβοῦσα πανεύφημε, καὶ ἐν ἄθλοις ἀήττητε, τῇ μὲν σοφία τῇ ἔξω, τοὺς ῥήτορας ἔπτηξας, τῇ δὲ σοφία τῇ θείᾳ, τὴν πλάνην ἐμείωσας· ὅθεν καθορῶν σου, τὸν ἀγῶνα ὁ Κτίστης, παρέστη ἐνισχύων σε, Δεῦρο λέγων ἀνάβηθι· οἱ θησαυροὶ γὰρ σε μένουσι. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνάς, καὶ ἀκηλίδωτος παστὰς, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος Μαριάμ, μετ' εὐφροσύνης εἰσάγεται παραδόξως· ἦν Ἄγγελοι Θεοῦ, δορυφοροῦσι φαιδρῶς, καὶ πάντες οἱ πιστοί, μακαριοῦσιν αἰεὶ, καὶ εὐχαρίστως ψάλλουσι ταύτην, ἀκαταπαύστως μεγάλη φωνῇ· Ἡμῶν ἡ δόξα, καὶ σωτηρία, σὺ ὑπάρχεις Πανάχραντε.

Συναπτὴ μικρὰ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος α'. Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός.

Ἐξανέστης ὡς Θεός, ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν, ὡς Θεόν σε ἀνύμνησε,

καὶ θάνατος ἠφάνισται, καὶ ὁ Ἀδὰμ χορεύει, Δέσποτα, καὶ ἡ Εὐὰ
νῦν ἐκ τῶν δεσμῶν λυτρουμένη, χαίρει κρᾶζουσα· * Σὺ εἶ ὁ πᾶσι
παρέχων, Χριστέ τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν, ὡς Θεὸν
παντοδύναμον, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συντρίψαντα, καὶ τοὺς ἀπ’
αἰῶνος ἐκ τάφου ἐγείραντα, Μυροφόροις ὀφθέντα, καθὼς
ἠυδόκησε, πρώταις ταύταις τό, Χαίρετε, φήσας· καὶ Ἀποστόλοις
χαρὰν μηνύων, ὡς μόνος ζωοδότης. Ὅθεν πίστει αἱ γυναῖκες,
Μαθηταῖς σύμβολα νίκης εὐαγγελίζονται, καὶ ἄδης στενάζει, καὶ
θάνατος ὀδύρεται, καὶ κόσμος ἀγάλλεται, καὶ πάντες
συγχαίρουσι· * Σὺ γὰρ παρέσχες πᾶσι Χριστέ, τὴν ἀνάστασιν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ’ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος
Αἰκατερίνης.

Στίχ. Αἰκατερίνα, καὶ σοφὴ καὶ παρθένος·

Ἐκ δὲ ξίφους, καὶ Μάρτυς· ὦ καλὰ τρία!

Εἰκάδι πέμπτη ἄορ κατέπεφνεν ῥήτορα Κούρη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι ἑκατὸν πενήκοντα Ῥήτορες, οἱ διὰ τῆς
ἁγίας Αἰκατερίνης πιστεύσαντες τῷ Χριστῷ, πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Αἱ πρὸς πλάνην Ῥήτορσιν ἀνδράσι στάσεις,

Εἰς πῦρ θανοῦσι, τῶν στεφάνων εὐρέσεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία Βασίλισσα, ἡ γαμετὴ Μαξεντίου, ξίφει
τελειοῦται.

Στίχ. Τμηθεῖσα θνητοῦ σύζυγος βασιλέως,

Ἄφθαρτον εὔρε νυμφῶνα Βασιλέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Πορφύριος, ὁ Στρατηλάτης, σὺν τοῖς
διακοσίοις στρατιώταις, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Σὺν τῷ στρατῷ σου, Πορφύριε, πρὸς ξίφος,

Πρόθυμος ἦκεις, οἶά περ Στρατηλάτης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ ἁγίου
Μεγαλομάρτυρος Μερκουρίου.

Στίχ. Εἰ καὶ πατάσῃ, Μερκούριε, τῷ ξίφει,

Καὶ νεκρὸς ἐχθρὸν σὺ πατάσσεις Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ
Ἡσυχαστοῦ.

Στίχ. Ἡσύχως βίου τὸ πέλαγος ἀνύσας,

Πρὸς ἡσύχιον, Πέτρε, λιμένα φθάνεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι ἑξακόσιοι ἑβδομήκοντα Μάρτυρες ξίφει
τελειοῦνται.

Στίχ. Τέμνουσιν ἀνδρῶν εἰκάδας τριπλῶς δέκα,

Μεθ' ὧν καὶ ἄλλους ἄνδρας ἑπτὰκις δέκα.

*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ πρὸ τῆς τριακοστῆς Νοεμβρίου, ἐν τῇ μεγαλωνύμφῳ πόλει καὶ Μητροπόλει τῶν Πατρῶν, ἐορτάζεται πανηγυρικῶς ἡ Σύναξις τῶν συνεργατῶν τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, Σωσιπάτρου καὶ Ἡρωδίωνος ἐκ τῶν Ὁ' Ἀποστόλων, ἔτι δέ, Παύλου τοῦ Πατρώεω Ὁσιομάρτυρος Ἡγουμένου τῶν ἐν Ραϊθῶ ἀναιρεθέντων Πατέρων, τῶν Ὁσίων Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου, Ἡλία τοῦ Σικελιώτου, τῶν ἐν τῇ Ἀχαΐᾳ ἀσκησάντων Λεοντίου τοῦ Γέροντος, Δανιὴλ τοῦ ἐν τῷ Κάστρῳ τῶν Πατρῶν καὶ Ἰωακείμ τῶν Νοτενῶν, Νεομαρτύρων Ζαχαρίου τοῦ ἐξ Ἄρτης, Ἀναστασίας καὶ Χριστοδούλου τῶν παιδομαρτύρων, ὡς καὶ τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου, κομιστοῦ τῶν σεπτῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου πρὸς τὴν Βασιλίδα τῶν Πόλεων καὶ κτίτορος τῆς Μονῆς Γηροκομείου γενομένου, καὶ ἑτέρων ἁγίων πολλῶν.

Στίχ. Ἀχαΐας Ἅγιοι ἅπαντες συναχθέντες,
Δότε ἡμῖν τὰ κρείττονα κοιναῖς ὑμῶν πρεσβείαις.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

(Ψάλλονται ἀπὸ 21ης Νοεμβρίου
μέχρις 24ης Δεκεμβρίου μόναι αἱ πεζαί).

ᾠχος $\frac{6}{8}$ Πα ρ

ᾠδὴ α'

Χρι σος γε ννα ται δο ξα σα τε Χρι σος εξ ὀ ρα νων
α πα ντη σα τε Χρι σο ος ε πι γης υ ψω θη τε α
σα τε τω Κυ ρι ω πα α σα η γη η η και εν ευ φρο
συ υ νη α νυ μνη σα τε λα οι ο τι δε δο ο ξα α
σαι

ὠδή γ'

Τω προ των αιωνων εκ Πατρος γεννηθεν τι αρ
 ρε ευζωσ Υιω και επεσχα των εκ Παρθενωσ αρ
 κω θεντι ασπορωσ Χριστω ωτω θεω βοη
 σωμεν ο ανυψωσαστο κερασ ημων αγιος
 ει Κυ υρι ιε

ὠδή δ'

Ραβδος εκ της ριζης Ιεσσαι και ανθος εξ αυτης Χρι
 σε εκ της Παρθενωσ ανεεβλασησασ εξορσ ο
 αινετος κατασκιουδασεος ηλθεσ σαρκω
 θεισ εξ απειρανδρωσ ο αυλος και θεος δοξα
 τη δυναμεισ Κυ υρι ιε

ὠδή ε'

Ηεοςων ειρηνης Πατηρ οικτιρων της με
 γαλης βλαησ τον αγγελον ειρηνην παρεεχο
 μενον απειλασημιν οθεν θεογνωσι
 ασ προς φωσ οδηγηθηθεντες εκ νυκτος ορθριζον

τες^Δ δο ξο λο γω μεν σε φι λα ανθρωω πε⁹

ὠδὴ δ'

Σ πλαγχων Ι ω ναν⁹ εμ βου ον α α πη με σεν⁹ ε
να λι ος θηρ⁹ οι ον ε δε ε ξα α το⁹ τη Παρ θε
νω δε⁹ ε νοι κη σας ο Λο γος και σα αρκα λα βων⁹ δι
ε λη λυ θε φυ λα ξας α δι αφ θορον⁹ η ης γαρ
ε χ υ πε ση ρευ σεως⁹ την τε κς σαν κα τεσ χεν α πη
η μα αν τον⁹

ὠδὴ ζ'

Ο ι παι δες ευ σε βει α συν τρα φεν τες⁹ δυσ σε
βες προ σα γ μα τος κα τα φρο νη σαν τες⁹ πυ ρο ος
α παι λην εκ ε ε πτο η θη σαν^Δ αλλ εν με σω της φλο
γος ε στω τες ε ψα λ λον⁹ ο των πα τε ρων²² Θε
ος ευ λο γη τος ει⁹

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θ αυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο λος⁹ εξ ει^Δ

κον σε μεγαλυνοομεν 9

3

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεία ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
Αὐτόν.

Την τιμιωτεραν των Χερβιμ και ενδοξο
τεραν ασυγκριιτως των Σεραφειμ την αδια
φθορωσθεον Λογον τε κς σαν την οντως Θεο το
κον σε μεγαλυνοομεν 9

4

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοία καρδίας αὐτῶν.

Την τιμιωτεραν των Χερβιμ και ενδοξο
τεραν ασυγκριιτως των Σεραφειμ την αδια
φθορωσθεον Λογον τε κς σαν την οντως Θεο το
κον σε μεγαλυνοομεν 9

5

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας
ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Την τιμιωτεραν των Χερβιμ και ενδοξο
τεραν ασυγκριιτως των Σεραφειμ την αδια
φθορωσθεον Λογον τε κς σαν την οντως Θεο το

κον σε μεγαλυνοομεν π ₉

6

Αντελάβετο Ἰσραὴλ παίδος Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Δ ₂
T ἡν τιμιωτεραντων Χερσβιμ και ενδοξο
τεραν ασυγκρι ι τως των Σερα φειμ Δ ₂ την αδια
φθορως Θεον Λογον τε κσ δσαν Δ ₂ την ον τως Θεο το
κον σε μεγαλυνοομεν π ₉

Καὶ εἶτα τὴν θ' ᾠδὴν τοῦ α' κανόνος τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἀντιστοίχων μεγαλυναρίων.

Ἦχος Δ ₂ Βου Σ

A αγγελοι την Εισοδον της Παναγνης ο
ρωντες εεξεπληττοντο πως η Παρθενος εισηλθεν Δ ₂
εις τα Ααγια των Αγιων Σ
Ω^{B8} ςεμψυχω Θεου κιβωτω ψαυεετωω
μηδαμως χειραμνητων χειληδεπισων τη Θε
οτοκω ασιγηητως Δ ₂ φωνη ην τσ Αγγελα α
ναμελποντα ^M ^{Πα} εν αγαλλιασει βοατω π ₉ ον τως ^{B8}
ανω τερα παντων Δ ₂ υπαρχεις Παρθενε Α

ἡ (δίσ)
γνη

Α α γγε λοι την Ει σο δον της Πα να γνη ο
ρωντες ε ε ξε πληττοντο πως με τα δο ξης ει ση ηλθεν
εις τα Α α γι α των Α γι ων

Ω ς υ περ λαμπρον Θε ο το κε Α γνη ψυ
χης το καθαρον ε χσ σα κα αλλος χα ριν δε Θε ο
εμ πι πλα μενη ο ρα νο ο θεν φω τι ι α ἰ δι ω
κα ταυ γα ζεις α ει τς εν ευ φρο συ νη βο ων τας
ον τως α νω τε ρα πα αντων υ παρχεις Παρ θε νε

Α γνη

Α α γγε λοι την Ει σο δον της Πα να γνη ο
ρωντες ε ε ξε πληττοντο πως πα ρα δο ξως ει ση ηλθεν
εις τα Α α γι α των Α γι ων

Υ περ ι πταται Θε ο το κε Α γνη το θαυ
μαστην δυ ναμιντων λο ογων σω μα γαρ εν σοι κα τα
νο ω ω υ περ λο ο γον ρο η ης α μαρ τι ας

α α νε πι δεκ τον ^M ο θεν ευ χα ρι στως βο ω σοι ^{Πα}

ον τως α νω τε ρα πα αν των ^{B8} υ παρχεις Παρ θε νε

Α γνη ^ε

Α α γγε λοι και αν θρω ποι της Παρ θε νθ ^ε την

Ει σο δο ον τι μη σω μεν ^ε ο τι εν δο ξη ει ση ηλ θεν ^ε

εις τα Α α γι α των Α γι ων ^ε

Π α ρα δο ξως προ δι ε τυ πθ Α γνη ^ε ο

Νο μος σε σκη νην και θει α στα α μνον ^ε ξε νην κι βω τον και

κα τα πε τα σμα και ρα α β δον ^ε να ο ον α κα τα λυ τον

και πυ λην Θε ο ^{M Πα} ο θεν εκ δι δα σκει σοι κρα ζειν ^ε

ον τως α νω τε ρα πα αν των ^{B8} υ παρχεις Παρ θε νε

Α γνη ^ε

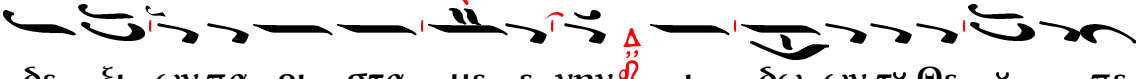
Α α γγε λοι την Ει σο δον της Παρ θε νθ ^ε ο

ρωντες κα α τε πλητ τον το ^ε πως θε α ρε στως ει ση ηλ θεν ^ε

εις τα Α α γι α των Α γι ων ^ε

Μ ε λω δων σοι προ ε κε λα δει Δαυ ιδ ^ε λα

 λων σε θυγα τε ρα Βασι λε ε ως καλ λει α ρε των εκ

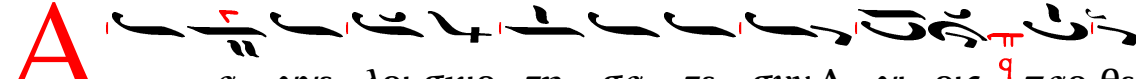
 δε ξι ων πα ρι στα με ε νην ι δω ων τε Θε ο πε

 ποι οι κιλ με νην σε ο θεν προ φη τευ ων ε βο α ον

 τως α νω τε ρα πα αν των υ παρ χεις Παρ θε νε Α

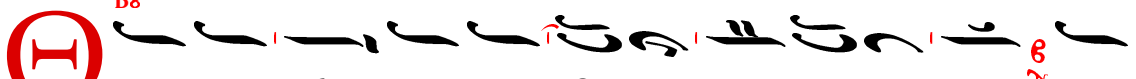
 γνη

Δόξα.

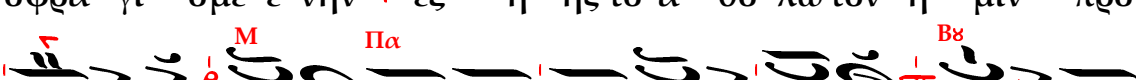
 Α α γγε λοι σκι ρ τη σα τε συν Α γι οις παρ θε

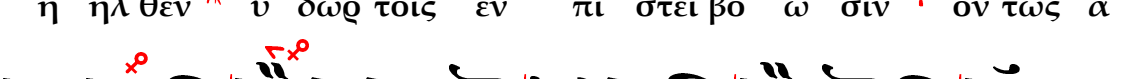
 νοι συ υγ χο ρευ σα τε η γαρ Θε ο παις ει ση ηλθεν

 εις τα Α α γι α των Α γι ων

 Η ε ο δο χον προ θε ω ρων Σο λο μων η

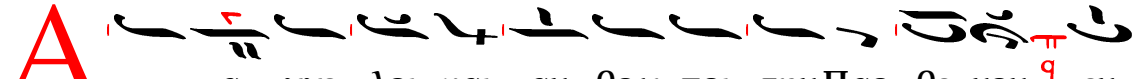
 νι ξα το σε πυ λην Βασι λε ε ως ζω σαν τε πη γην ε

 σφρα γι σμε ε νην εξ η ης το α θο λω τον η μιν προ

 η ηλθεν υ δω ρ τοις εν πι στει βο ω σιν ον τως α

 νω τε ρα πα αν των υ παρ χεις Παρ θε νε Α γνη

Καὶ νῦν.

 Α α γγε λοι και αν θρω ποι την Παρ θε νον εν

 υμνοις με ε γα λυ νω μεν θε ο προε πως γαρ ει ση ηλθεν

Δ² εις τα Α α γι α των Α γι ων^ε

Δ^{B8} ι α νε μοις των χα ρι σμα των την σην^ε γα λη

νην θε ο το κε τη ψυ χη η μ^ε βου ς σα ζω ην τοις σε τι

μωσι κα τα χρε ε ος^ε αυ τη η περι ε π^ε σα α και

σκε π^ε σα^M και δι α τη ρ^ε σα βο αν σοι^{B8} ον τως α

νω τε ρα πα αντων^ε υ παρχεις Παρ θε νε Α γνη^ε

ᾠδὴ θ'

Μ ε γα λυ νον ψυ υ χη η μ^ε ς ς την τι μι

ω τε ε ραν^ε και εν δο ξο τε ραν^ε των α νω ς ρα τευ

μα των^ε

Μ υ στη ρι ον ξε νον^ε ο ρω και πα ρα δο ξον^ε ου

ρα νον το σπη λαι ον^ε θρο νον χε ρ^ε βι κον την Πα αρ θε

νον^ε την φα ατ νην χω ρι ι ον^ε εν ω ω α νε

κλι θη ο α χω ρη το ς^ε χρι σο ο ς ο θε ο ς^ε ον

α νυ μ^ε ντες με γα λυ υ νο ο μεν^ε

Ἡ καταβασία τῆς θ' ᾠδῆς.

Μ ε γα α λυ νον ψυ υ χη η η μ^ε ς ς τη

ην Τι μι ω τε ε ε ραν και αι ε εν δο ο ξο
ο τε ε ε ραν των α α νω ςρα τε ευ μα α
α α α των

Μυ ση η ρι ι ι ι ο ο ν ξε ε ε νον ο ρω
ω και αι πα ρα α δο ο ξον ου ρα νον το ο
ο σπη η λαι αι αι ο ν θρο ο ο νον χε
ρσ ς ς ς βι ι κον την Πα αρ θε ε ε νον την φα ατ
νην χω ρι ι ι ο ν εν ω ω ω ω α νε
κλι ι θη ο ο α χω ρη τος Χρι ι ςο ο ος ο
θε ε ος ο ν α νυ μνσ ντες με γα α λυ υ υ
υ υ νο ο ο ο με ε ε εν

* την φα ατνη η η ην χω ω ρι ι ι ο ν εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
Ἵτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

ᾠχος Δι-θ

Α γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων ^ε (δίσ)

Α γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων ^Δ υ

ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων ^Δ και προ σκυ νει

τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ τ^ε

ό β' χορός: ο τι Α α γι ο ος ε στι ^ε

Αναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Δ'.

Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες, ἴδωμεν ἐπιστάντας, ἐν ζωηφόρῳ μνήματι, ἄνδρας ἐν ἀστραπτούσαις, ἐσθήσεσι Μυροφόροις, κλινούσαις εἰς γῆν ὄψιν· τοῦ οὐρανοῦ δεσπόζοντος, ἔγερσιν διδαχθῶμεν, καὶ πρὸς ζωὴν, ἐν μνημείῳ δραμώμεν σὺν τῷ Πέτρῳ, καὶ τὸ πραχθὲν θαυμάσαντες, μείνωμεν Χριστὸν βλέψαι.

Τῆς Ἀγίας. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ἐνεύρωσας τὸ φρόνημα, γυναικῶν ὦ παρθένε, Αἰκατερίνα πάντιμε, ἀθλοφόρων ἢ δόξα· καὶ φιλοσόφων ἄνοιαν, ἐν Θεῷ διήλεγξας, ὡς λῆρον οὔσαν καὶ μῦθον, τὴν Πανάμωμον ὄντως, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, συλλήπτορα κεκτημένη.

Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Τοῦ Ἱεροῦ σε σήμερον, Θεοτόκε Παρθένε, δέχεται τὰ ἐνδότερα, χερσὶν Ἀρχιερέως· ἐν οἷς τριῶν ἀπὸ χρόνων, ἕως δύο καὶ δέκα, διέμεινας τρεφομένη, χειρὶ θεοῦ Ἀγγέλου, ὡς ἀγία κιβωτός, τοῦ πάντα τεκτηναμένου.

ΑΙΝΟΙ

ᾠχος Παφ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ ρι

ι ι ι ον ^π αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω ν

ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις υ
 ψι ι ι ι στοις Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος τω ω
 ω ω Θε ε ε ε ω

A ι νει τε αυ το ον πα α αντες οι Α αγ γε ε λοι
 οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον πασαι
 αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι πρε ε ε πει υ
 υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Η Στιχολογία (Ψαλμοί ρμη', ρμθ')

A ι νει τε αυ τον η λι ος και σε λη νη αι νει
 τε αυ τον παν τα τα α ζρα και το φως

A ι νει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα νων και το
 υ δω ρτο υ πε ρα νω των ου ρα νων αι νε σα τω σαν το
 ο νο μα Κυ ρι ου

O τι αυ τος ει πε και ε γε νη θη σαν αυ τος
 ε νε τει λα το και ε κτι σθη σαν

E στη σεν αυ τα εις τον αι ω να και εις τον αι ω να
 τς αι ω νος προ ο σταγμα ε θε το και ου πα ρε λευ σε

ται

A ι νει τε τον Κυ ρι ον εκ της γης δρα κοντες και πα

σαι α βυσσοι

Π υρ χα λα ζα χι ω ων κρου σταλλος πνευ μα καται

γι δος τα ποι ουν τα τον λο γον αυ του

T α ο ρη και παν τες οι βου νοι ξυ λα καρ πο φο ο

ο ρα και πα σαι κε δροι

T α θη ρι α και παν τα τα κτη νη ερ πε τα και πε

τει να πτε ρω τα

B α σι λεις της γης και παν τες λα οι αρ χοντες

και παν τες κρι ται γης

N ε α νισ κοι και παρ θε νοι προ σβυ τεροι με τα νε

ω τε ρων αι νε σα τω σαν το ο ο νο μα Κυ ρι

ου ο τι υ ψω θη το ο ο ο νο μα αυ τσ μο νσ

H ε ξο μο λο γη σις αυ τσ ε πι γης και ου ρα

νσ και υ ψω σει κε ρα σ λα ου αυ του

Υ μ ν ο ς π ά σ ι τ ο ι ς ο σ ι ο ι ς α υ τ ο υ τ ο ι ς υ ι ο ι ς Ι σ ρ α

η λ λ α ω ε γ γ ι ζ ο ν τ ι α υ τ ω

Α σ α τ ε τ ω Κ υ ρ ι ω α σ μ α κ α ι ν ο ν η α ι ν ε

σ ι ς α υ τ ο υ ε ν εκ κ λ η σ ι ι α ο σ ι ω ν

Ε υ φ ρ α ν θ η τ ω Ι σ ρ α η η λ ε π ι τ ω π ο ι η σ α ν τ ι

α υ τ ο ν και ο ι Υ ι ο ι Σ ι ω ν α γ α λ λ ι α σ θ ω σ α ν ε π ι

τ ω β α σ ι λ ε ι α υ τ ω ν

Α ι ν ε σ α τ ω σ α ν τ ο ο ν ο μ α α υ τ ο υ ο υ ε ν χ ο

ρ ω εν τ υ μ π α α ν ω κ α ι ψ α λ τ η ρ ι ι ω ψ α λ α τ ω σ α ν α υ

τ ω ω

Ο τ ι ε υ δ ο κ ε ι Κ υ ρ ι ο ς ε ν τ ω λ α ω α υ τ ο υ

κ α ι υ ψ ω ω σ ε ι π ρ α ε ι ς ε ν σ ω τ η ρ ι α

Κ α υ χ η σ ο ν τ α ι ο σ ι ο ι ε ν δ ο ξ η και α γ α λ λ ι α

σ ο ν τ α ι ε π ι τ ω ν κ ο ι τ ω ν α υ τ ω ν

Α ι υ ψ ω σ ε ι ς τ ο Θε ο υ ε ν τ ω λ α ρ υ γ γ ι α υ τ ω ν και

ρ ο μ φ α ι α ι δ ι σ τ ο μ ο ι ε ν τ α ι ς χ ε ρ σ ι ν α υ τ ω ν

Του ποιησαι εκδικησιν εν τοις εθνεσιν ελεγμας εν τοις λαοις

Του δηησαι τς βασιλεις αυτων εν πεδαις και τς εν δοξα αυτων εν χειρο πεδαις σιδηραις

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Χ Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κριμα ἔγγραπτον δοξα αυτη ε

σται πασι τοις οσι οις αα αυτς

Υ μνου μεν σου Χριστε το σωτη η ρι ο ον πααα

θος και δοξα ζο μεν σου τη ην α να α α α στα

α α α σιν

Χ Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

στερεώματι της δυνα με ε ε ως αα αυτς

Ο σταυρον υπομειειεινας και τον θανα

τον καταργησας και αναστας εκ των νεεε κρων

ειρηνευσον ημων την ζωην Κυρι εως μο νος

παντοδου να α α α μος

Χ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κα

τα το πληθος της μεγαλωσυ νης α α αυ

τϛ 9

Ο τον Αδηνσκυ λε ευσας και τον ανθρωπον ανα

στησας τη αναστασει σου Χρι ι στε 9 α ξι ωσον

η μας ενκαθαρα ακαρδι ι α 22 υ μνειν

και δοξα α α α ζει ει ει εν σε 9

Αινειτε αυτον εν ηχω σάλπιγγος· αινειτε αυτον 7 9 εν ψαλ τη

ρι ι ω και κι θα α α ρα 9

Τ ην θεο πρεπη σου συγκατα βασιν δοξα ζοντες

υμνου μεν σε Χρι ι στε 9 ε τεχθης εκ Παα

θε ενου 22 και αχωριστος υπηρχες τω ω ω Πα

α α α τρι 9 ε παθες ως ανθρωπος και εκουσι ως υ

πεμεινας σταυρον 9 ανεστης εκ του ουτα α

φου ως εκ πασταδος προ ο ο ο ε ε ε ελθων ι να

σωσης τον κο ο ο σμον 9 Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα

α α α σοι 9

Και τῆς Ἁγίας Στιχηρὰ Προσόμοια, γ' εἰς δ'.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημείωσιν.

Στίχ. ε΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Μνήμην τὴν πανίερρον, Αἰκατερίνα πανεύφημε, τῆς σεπτῆς σου Ἀθλήσεως, τελοῦντες δοξάζομεν, ἐν φωναῖς ἀπαύστοις, τὸν δεδωρημένον, ὑπομονὴν σοι καρτεράν, καὶ νικηφόρον σε ἀναδείξαντα, καὶ λόγον χορηγήσαντα, καταπτοοῦντα τοὺς ῥήτορας, Ἰησοῦ τὸν φιλάνθρωπον, καὶ Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Στίχ. ς΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Μνήμην τὴν πανίερρον, ...

Στίχ. ζ΄. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

Μάρτυς ἐθελούσιος, Αἰκατερίνα πανένδοξε, καθωράθης τὸν τύραννον, εὐτόνως ἐλέγξασα, καὶ δεινὴν μανίαν, τῆς πολυθειᾶς, θεογνωσίας φωτισμῶ, καταβαλοῦσα, καὶ θεία χάριτι· ἐντεῦθεν καὶ ὡς Μάρτυρα, καὶ ὡς Παρθένον πανάμωμον, ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. η΄. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου

Χάριν τὴν τοῦ Πνεύματος, Αἰκατερίνα πανένδοξε, ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος, ἐδέξω καθάρασα, σεαυτὴν προθύμως, διὰ πολιτείας· καὶ λογισμῶ καρτερικῶ, τὴν τῶν τυράννων ὄφρυν κατέσπασας· καὶ κάλλει τῷ τοῦ σώματος, τὴν ψυχικὴν ὠραιότητα, θεοφρόνως ἀντέθηκας, Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Δι-Θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και Α
γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Σ η μερον τω Να ω ω προ σα α α α γε ε ε ε
ται η πα να μω μο ο ος Παρ θε ε νος εις κα τοι

κη τη ριον του παν τα ανα ακτος Θε ε ου και πα α
 ασης της ζω η ης η μω ων τρο ο ο φου ση μερον
 το κα θα ρω τα τον α γι ι ι α σμα ως τρι ε
 τι ζου σα α δα μα α α λισ εις τα Α α γι ι
 α των Α γι ι ι ι ων ει ει σα α α γε ε ε ε
 ται τα α αυ τη εκ βο η σω ω μεν ως ο α α α
 α αγ γε ε λο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ος χαι ρε ε μο ο ο νη εν γυ ναι ξιν ευ λο ο
 γη με ε ε ε ε νη

Και νυν...

Ἦχος Δι-Θ

Υπερ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις Θε ο το
 κε Παρ θε ε ε νε δια γαρ τς εκ σς σαρκω
 θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α δαμ α να
 κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω ται η Ευ α
 η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε θα να α τω ται και η
 μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι ο α νυ μνην τες βο

ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι στος ο Θε ος η μων ο
ου τως ευ δο κη σας δο ο ο ξα σοι

Καὶ εὐθύς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ ψι ιστοις Θε
ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις ευ δο κι α
Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν
σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την
με γαλην σου δο ξαν
Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε ε Πα τερ πα
ντο κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η
σου Χρι στε και α γι ον πνε ευ μα
Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι ο
ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν
του κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ
τι ας του κο ο σμου

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

δε ξι ωωντου Πα τρος και ε λε η σονημας

Ο τι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ

ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος Α

μην

Κ αθ ε κα αστηνη μεραν ευ λο γη σω σε και αι

νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να και εις τον

αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα ταυ

τη α να μαρ τη τους φυλα χθη η ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε

ερων η μων και αι νε το ο ον και δε δο ξα σμε ε

νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας Α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας

θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε ε δι δα

ξο ον με τα δι και ω μα τα ασου ^π9 (τρεις)

Κυ ρι ε κατα φυ γη ^Δ2 ε γε νη ηθης η μιν εν γε

νε α και γε νε α ^Δ2 ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η σον

με ι ασαιτην ψυ χη ην μου ο τι ημαρτον σοι ^π9

Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με ^Δ2 του

ποι ειν το θελη μα ασου ο τι συ ει ο Θε ο ος μου ^π9

Οτι παρα σοι πηγη ζω ης ^Δ2 εν τω φω τι σου ο

ψο ο μεθα φω ως ^π9

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω

σκου σι σε ^Δ2 Α γι ος ο Θε ος ^Δ2 Α γι ος Ι σχυ

ρος ^Δ2 Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον ημας ^π9

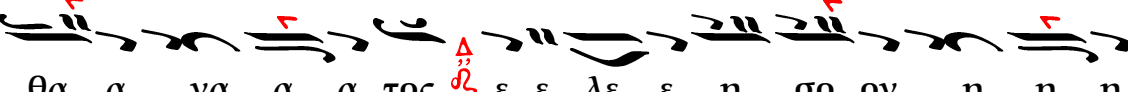
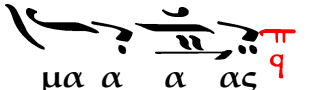
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι ^Δ2

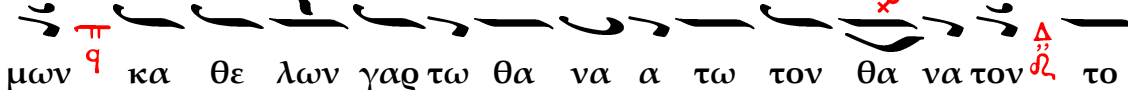
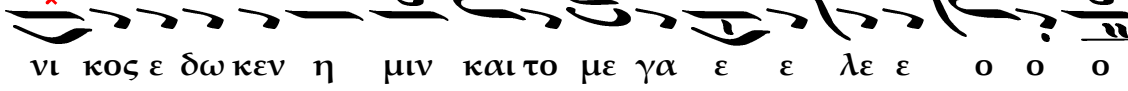

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ν αι ω νων Α

μην ^Δ2

Αγι ος Α θα να τος ε λε η σον ημας ^π9

Αισματικόν. ^πχ

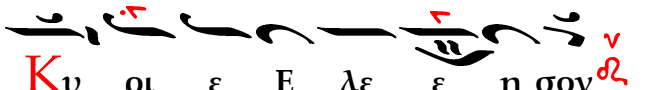
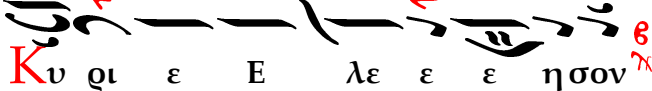
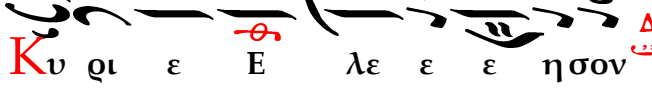
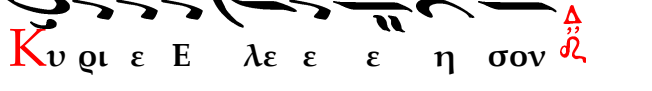
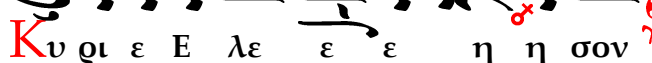

 Α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος Δ Α α α γι ι

 ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος Δ Α α γι ο ος Α α

 θα α να α α τος Δ ε ε λε ε η σο ον η η η

 μα α α ας π ρ

 Σ η με ρονσω τη ρι α τω κοσ μω γε γο νεν Δ α σω

 μεν τω α να στα ντι εκ τα φου και αρ χη γω ω της ζω ης η

 μων π ρ κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα να τον Δ το

 νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα ε ε λε ε ο ο ο

 ος π ρ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος π̣ δ̣ Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ν Δ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον β γ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον β γ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.
Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α΄. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ. (μζ΄ 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Στίχ. β΄. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. (ποστ΄
3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Στίχ. γ΄. Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται, ὅταν
ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς. (μζ΄ 4)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Στίχ. δ΄. Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν ἐν πόλει Κυρίου
τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. (μζ΄ 9)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω

σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. (Ἐκλογή).

Στίχ. α΄. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρμηματα εὐφραίνουνσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἠγάσσε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. (με΄ 5)

Σ ὦ σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ρας
εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λ ς ι α

Στίχ. β΄. Ἐξομολόγησις καὶ ὠραιότης ἐνώπιον αὐτοῦ· ἀγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἀγιάσματι αὐτοῦ. (ζε΄ 6)

Σ ὦ σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ρας
εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λ ς ι α

Στίχ. γ΄. Αὕτη ἡ πύλη Κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ. (ριζ΄ 20)

Σ ὦ σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ρας
εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λ ς ι α

Στίχ. δ΄. Ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ. (ξδ΄ 5)

Σ ὦ σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ρας
εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λ ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω νων
α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α θα
να τος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι α

την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη ναι εκ της
 α γι ας θε ο το ο κου και α ει παρ θε ν8 Μα
 ρι ι ας α τρεπτω σε ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε
 Χρι στε ο θε ος θα να τω θανα τον πα τη η σας εις
 ων της α γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο ο
 με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω
 σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ΄. ᾠδὸς δ΄. Ψαλμὸς μδ΄ (44).

ᾠδὸς Δι-θ.

Στίχ. α΄. Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν, ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. (μδ΄ 14)

Σ η με ρον της ευ δο κι ας θε ο το προ οι μι ον
 και της των αν θρω πων σω τη ρι ας η προ κη ρυ ξις εν
 να ω τ8 θε ο τρα νως η Παρ θε νος δεικ νυ ται και τον
 Χρι ζον τοις πα σι προ κα τα γγε λε ται αυ τη και η μεις
 με γα λο φωνω σβο η σω μεν χαι ρε της οι κο νο μι ας
 τ8 Κτι στ8 η εκ πληρω σις

Στίχ. β΄. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ

πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι. (μδ' 15)

Σ η με ρον της ευ δο κι ας Θε ο το προ οι μι ον
και της των αν θρω πων σω τη ρι ας η προ κη ρυ ξις εν
να ω τ ο Θε ο τρα νως η Παρ θε νος δει κνυ ται και τον
Χρι ζον τοις πα σι προ κα τα γγε λε ται αυ τη και η μεις
με γα λο φωνω σβο η σω μεν και ρε της οι κο νο μι ας
τ ο Κτισ τ ο η εκ πλη ρω σις

Στίχ. γ'. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει,
ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως. (μδ' 16)

Σ η με ρον της ευ δο κι ας Θε ο το προ οι μι ον
και της των αν θρω πων σω τη ρι ας η προ κη ρυ ξις εν
να ω τ ο Θε ο τρα νως η Παρ θε νος δει κνυ ται και τον
Χρι ζον τοις πα σι προ κα τα γγε λε ται αυ τη και η μεις
με γα λο φωνω σβο η σω μεν και ρε της οι κο νο μι ας
τ ο Κτισ τ ο η εκ πλη ρω σι σι ις

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω μεν

 Χρι στω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε Θε ου

 ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω ω ν

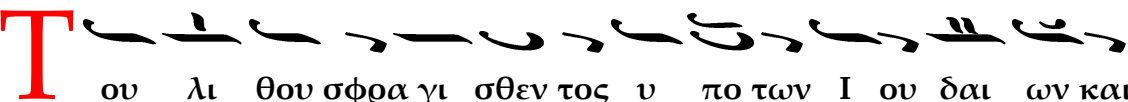

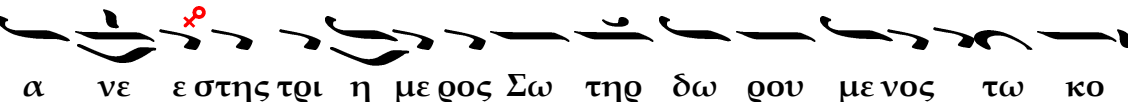
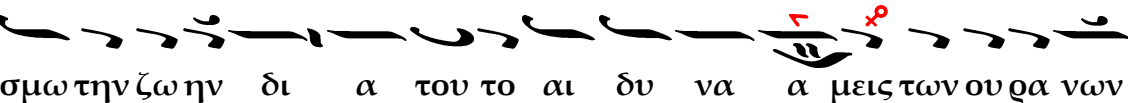
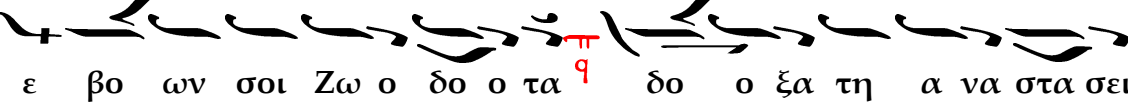
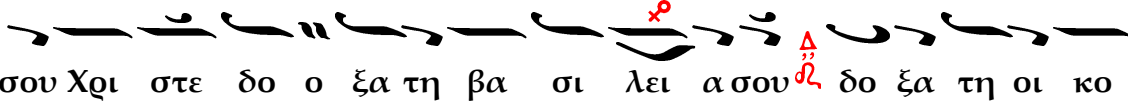

χορός:

 ψαλλον τας σοι αλλη λη λυ ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

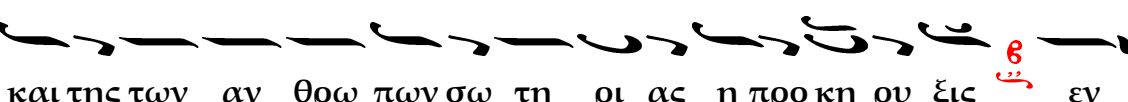
(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Πα ρ

 Του λι θου σφρα γι σθεν τος υ πο των Ι ου δαι ων και

 στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω μα

 α νε ε στης τρι η με ρος Σω τη ρ δω ρου με νος τω κο

 σμω την ζω ην δι α του το αι δυ να α μεις των ου ρα νων

 ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα δο ο ξα τη α να στα σει

 σου Χρι στε δο ο ξα τη βα σι λει α σου δο ξα τη οι κο

 νο μι α σου μο νε φι λα αν θρω ω πε

Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Δι-Θ

 Σ η με ρον της ευ δο κι ας Θε ο το προ οι μι ον

 και της των αν θρω πων σω τη ρι ας η προ κη ρυ ξις εν

να ω τθ Θε ο τρανωσ η Παρ θε νος δεικνυ ται και τον
 Χρι ζον τοις πα σι προ κα τα γγε λε ται αυ τη και η μεις
 με γα λο φωνωσβο η σω μεν και ρετςοικο νο μι ασ
 τθ Κτι στθ η εκ πληρω σις

Τῆς Ἁγίας.

Τὸν συνάναρχον Λόγον. Ἦχος π̣᾿β̣ Κε ρ

Κε
 Την πα νευ φη μον νυμ φην Χρι στθ υ μνη σω μεν
 Αι
 κα τε ρι ναν την θει αν και πο λι ο χον Σι να την
 βο η θειαν η μων και αν τι ληψιν ο τι ε φη
 μωσε λαμ πρωσ τς κομ ψςτων α σε βων τθ Πνευ μα τος τη μα
 χαι ρα και νυν ως Μαρ τυς στε φθει ει σα αι τει ται πα
 α σι το με γα ε λε ε ος

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος π̣᾿β̣ Γα ρ

Α
 γι οι Α να ρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ γοι
 ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η μων
 δω ρε
 αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο τε η μιν

Εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου, κοντάκιον.
 (ἀπὸ ἧ' ἕως κε' πλὴν τῆς κ' Νοεμβρίου).
 (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλεΐτουργον)

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-θ

Ο κα θα ρω τα α τος να ος τσ Σω τη ρος η πο
 λυ τι μη η τος πα στας και Παρ θε νος το ι ε ρον
 θη σαν ρι σμα της δο ξης τσ Θε ου ση με ρον ει σα
 γε ε ται εν τω οι κω Κυ ρι ου την χα ριν συν ει σα
 γα ρ σα την εν πνευ μα τι θει ω ην α νυ μνσ σιν
 Α γγε λοι Θε ος αυ τη υ παρ χει σκηνη ε πσ ρα νι
 ο ο ος

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἔτερον Τρισάγιον εἰς ἦχον α'.
 Ὑπὸ Μανουήλ Πρωτοψάλτου (+ 1819).

Ἦχος $\frac{1}{9}$ Πα ρ

Α^{Πα} μην **Α** γι ος ο Θε ε ος Α α γι ο ο ος ι
 σχυ υ ρο ο ος Α α γι ι ο ος α θα α να α τος
 ε λε ε ε η η η σο ον η η η μας
Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος Α
 γι ος ι σχυ ρο ο ος Α α γι ο ος α θα α

να α το ος ε λε ε ε η η η σο ον η η η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω ω

Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α

μη ην

Α γι ι ος α θα α να α α α το ος ε ε λε

ε η η σο ον η η η η μας

Δύναμις Ιωάννου Αρβανίτη. Ἦχος ἠ Πα

Ν^{Πα} ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ υ να α α α α α

μι ι ι ις

Α^{Πα} α α α α α α α α α α α γι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι Α α

γι ι ι ο ο ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Θε ε ε ε ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Α γι ο ο ος ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο

ο ο ος

Α^{Πα} α α α α α α α α α α α γι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι Α α

γι ι ι ο ο ο ος ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

σχυ υ υ υ ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Α γι ο ος ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο

ο ο ος

Α^{Πα} α α α α α α χα α α α α γι ι ι

ι ι Α α α α α α γι ι ι ος Α θα α

α α χα α α α α να α α α α α ιε ε Α

θα α να α το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Ε^{Πα} λε ε ε ε ε ε η η η η η η η η σο ο

ο ο

λε ε η η σο ο ο ο ο η η η μα α α α α α

α α α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τῆς Ἁγίας, ζήτει τῇ Πέμπτῃ ἰε΄ ἑβδομάδος.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα

τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς).

Προκείμενον. Ἦχος γ΄.

Ωιδὴ τῆς Θεοτόκου (Λουκ. α΄).

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Ἦχος ἰ΄ Γα ϕ

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου
Χ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου
Χ Ὅτι ἐποίησε μοι μεγαλεῖα οὐκ ἠμέλει· καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐλέ

ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βς με ε
 νοις αυ τον

Mε γα λυ νει η ψυ χη η μς τον Κυ ρι ον και
 η γαλ λι α σε το πνε ευ μα μς ε πι τω Θε ω
 ω τω σω τη ρι μς υ υ

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(γ' 23-29, δ' 1-5).

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὅστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὅσοι γὰρ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστέ καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νῆπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὢν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρὸς. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νῆπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς μδ').

Ἦχος πλ. δ' Νη ς

Aλλη λς υ ι ι α Α α α α α λλη λς υ
 υ υ ι ι ι ι α Α λλη λς υ υ υ υ υ υ

ἰ ἰ Ἀ λλη λυ υ ἰ ἰ ἄ

ἄκουσον, θυγάτερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου· καὶ ἐπιλάθου

τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, και ε πι θυ

μη σει ο βα σι λε ευς τϵ κα αλ λυ υ υς σϵ

Ἀ λλη λυ υ ἰ ἰ ἄ Ἀ α α α α λλη λυ υ

υ υ ἰ ἰ ἰ ἰ ἄ Ἀ λλη λυ υ υ υ υ υ υ

ἰ ἰ Ἀ λλη λυ υ ἰ ἰ ἄ

Το προ σω πονσϵ λι τα νευ σϵ σιν οι πλυ σι

οι τϵ υ υ υ λα α α α υ

Ἀ λλη λυ υ ἰ ἰ ἄ Ἀ α α α α λλη λυ υ

υ υ ἰ ἰ ἰ ἰ ἄ Ἀ λλη λυ υ υ υ υ υ υ

ἰ ἰ Ἀ λλη λυ υ ἰ ἰ ἄ α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

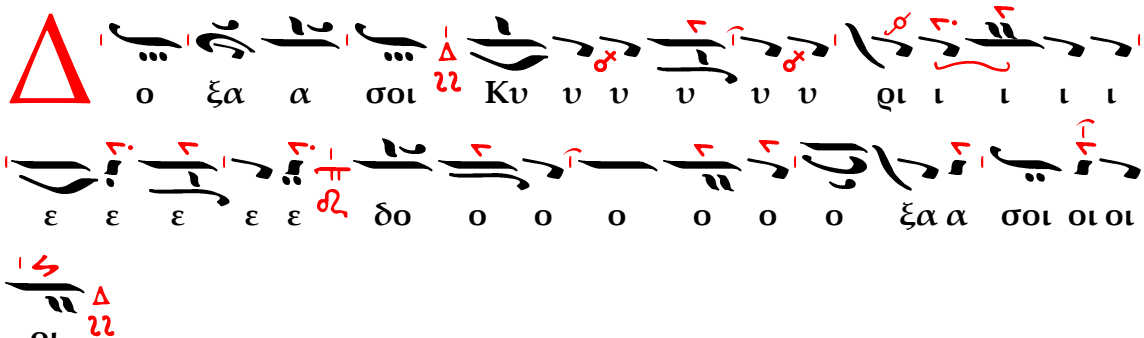
Κυριακῆς ΙΓ' Λουκᾶ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ιγ' 18-27).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ πειράζων αὐτὸν καὶ λέγων· Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθός εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός. Τὰς ἐντολάς οἶδας· μὴ μοιχεύσης, μὴ φονεύσης, μὴ κλέψης, μὴ ψευδομαρτυρήσης, τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου. Ὁ δὲ εἶπε· Ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου. Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἐτι ἔν σοι λείπει πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον καὶ διάδος

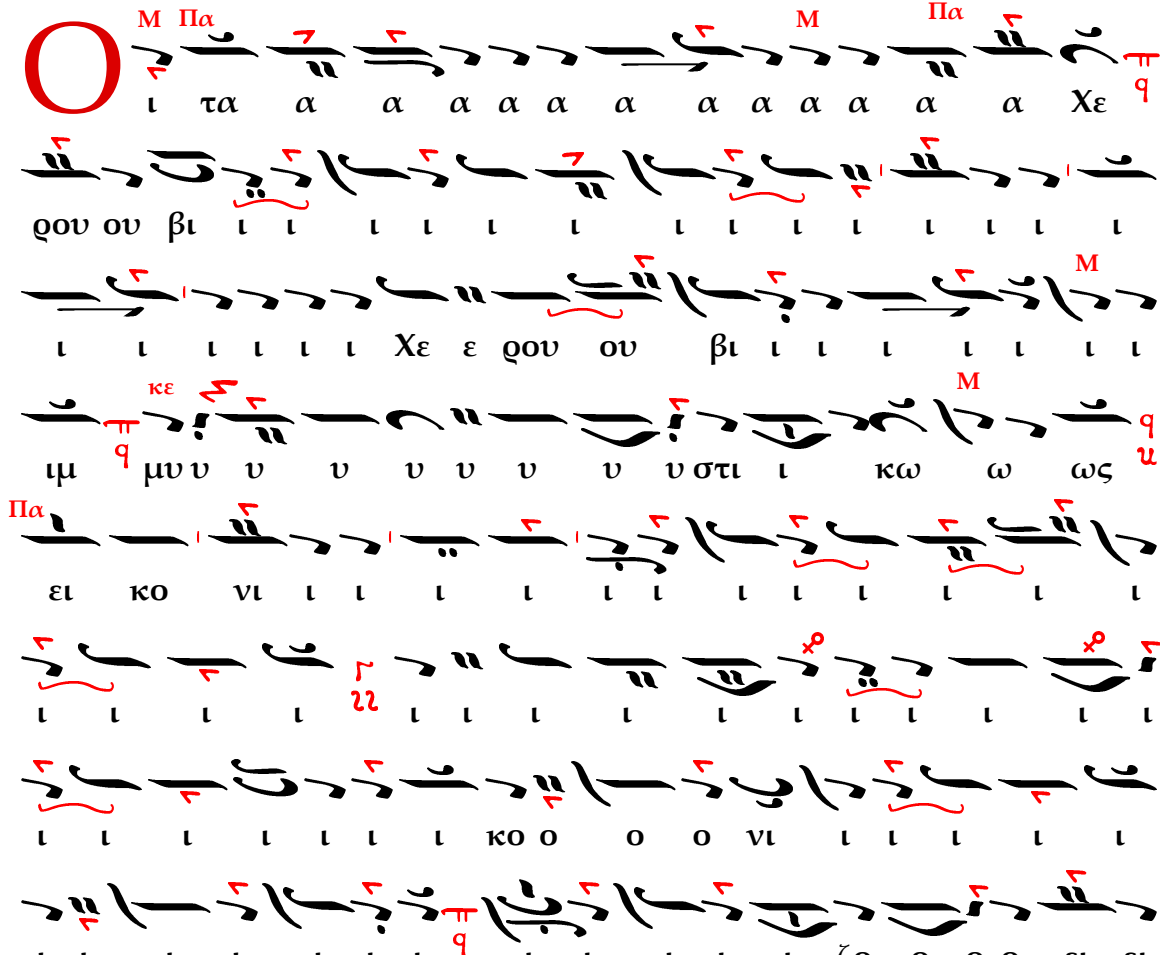
πτωχοῖς, καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ, καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι. Ὁ δὲ ἀκούσας ταῦτα περίλυπος ἐγένετο· ἦν γὰρ πλούσιος σφόδρα. Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς περίλυπον γενόμενον εἶπε· Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰσελεύσονται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ! Εὐκοπώτερον γάρ ἐστι κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς ῥαφίδος εἰσελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν. Εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες· Καὶ τίς δύναται σωθῆναι; Ὁ δὲ εἶπε· Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις δυνατὰ παρὰ τῷ Θεῷ ἐστίν.

Ἦχος ἰὶ Δι σ

 ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι
 ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ξα α σοι οι οι
 οι

Χερουβικόν, Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ἔ Πα φ

 Ο ι τα α α α α α α α α α α Χε
 ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι Χε ε ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ι
 ιμ μν υ υ υ υ υ υ υ υ στι ι κω ω ως
 ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

κο ο ο νι ι ι ι ι ι ι ζον τε ε ε ες και αι

αι αι αι αι αι τη ζω ο ο ο ο ο ποι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι

ι α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α χα α α α α τρι α

α α α α α δι ι ι ι τον τρι σα α α α γι ι

ο ον υ υ υ υ υ μνον προ σα α α α ια α α

α α α δο ο ο ο ο ο υ μνον προ ο ο σα

α α α δο ον τε ε ε ες πα α α α α α α α α

α α σαν την βι ι ο ο ο τι ι ι βι ο ο τι

ι κη η η η η η η ην α πο θω ω ω ω

με ε ε ε θα α α α α α α με ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι με

ρι ι μνα α α α α α αν

Ω ω ω ω ω ω στον Βα α α σι λε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε α α α α α των ο ο ο

λω ων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο μεε ε ε νοι

ταις α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α α τω

ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νο ον τα

α α α α ξε ε ε ε σιν Α α αλ λη η

λου ου ου ου ι α α α α α α α α

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ♩ Πα ρ

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον

Π α ρα α σχϠ Κυ υ υ υ ρι ε

Π α ρα α σχϠ Κυ υ ρι ε

Π α ρα σχϠ Κυ υ ρι ι ε

^{Δι}
Π α ρα α σχ⁸ Κυ ρι ε ^Δ₂

^{Πα}
Π α ρα σχ⁸ Κυ ρι ε ²₂

^{Πα}
Π α ρα α α σχ⁸ Κυ υ υ ρι ι ε ^π₉

^{Πα}
Σ οι Κυ υ ρι ι ε ^π₉

^{Πα}
Κ αι τω πνευ μα τι ι σ⁸ ^π₉

^{Πα}
Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σ⁸χυ υς μ⁸ ^Δ₂

^{Δι}
Κυ ρι ος ^{Πα}ζε ρε ε ω μα α α μ⁸ ^Δ₂ και κα τα

φυ γη η η η μ⁸ και αι ρυ υ ση ης μ⁸ ^π₉

^{Πα}
Α γα πη η η η σω σε Κυ υ ^{Ετερον ἀργόν}

ρι ε ε η ι ι σ⁸χυ υ υ υ υς μ⁸ ^Δ₂ Κυ ρι ος ^{Πα}ζε

ρε ω μα α α α μ⁸ ^{Πα} ^Μ ^{Πα} ^Δ₂ και κα α τα

φυ υ γη η η η μ⁸ και αι ρυ υ υ υ ση

η η ης μ⁸ ^π₉

^{Πα}
Π α τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνευ μα ^Δ₂ Τρι ^{Δι}

α δα ο μο ου ου σι ον ^{Πα} ^Δ₂ και αι α α χω ω

ρι ι ζον ^π₉

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Πα
Ε ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε ε
σε ε ως
Πα
Κ αι με ε τα α τς Πνευ μα το ος ος
Πα
Ε ε χο μεν προς τον Κυ ρι ι ον
Πα Μ Πα
Α α ξι ο ον και αι δι ι και αι ον
Πα
Α γι ος Α γι ος Α α γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα
Δι Πα
ωθ πλη η ρησ ο ς ρα νο ος και η γη της δο ο

ε ε ε ε ε σο μαι αι αι αι Α α αλ λη λϑ ϑ

ι ι ι α α α α α α α α α α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ει δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο μεν
 Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη θη
 α δι αι ρε τον Τρι α दा προ σκυ νϑ ϑ ϑ εν τες αυ
 τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-Θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε ως
 σα Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν
 σα ο τι η ξι ω σας η μας των α γι ων σα με
 τασ χειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας εν τω
 σω α γι α σμω ω ο λην την η με ε ραν με λε
 των τας την δι και ο συ υ νην σα Α λλη λϑ ι α
 Α λλη λϑ ι α Α λλη λϑ ι α α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ει η το ο νο μα Κυ ρι ϑ ευ λο γη με νον

α πο τδ νυν και ε ως τδ αι ω ω νος ^{ε (δὶς)}

T ο ο νο μα Κυ ρι σ ει η ευ λο γη με ε

ε ε ε νο ο ο ον ^ζ α πο τδ νυν και ε ως τδ αι

ω ω νο ο ος ^χ ^Δ